

alimara

MISCEL·LÀNIA

NÚMERO **50**/ ANY 2008/2007

Consell de
Mallorca

En el 21è aniversari del naixement de la revista *Alimara*

Jaume Mateu i Martí
Biblioteca i Documentació
Institut Mallorquí d'Afers Socials

La revista *Alimara* va néixer el mes de març de 1987 i, com s'indica a l'editorial del primer número, pretenia *"intensificar el mutu coneixement i les relacions entre tots els que fem feina als serveis socials de Mallorca, desenvolupant tasques d'orientació i prevenció, de suport personal o col·lectiu, de promoció i alliberament, d'acollida i persuasió"*. A més, es proposava *"llevar la sensació d'aïllament o abandonament que hom pot tenir quan es fa un treball capdavanter d'atenció social. Vol dur iniciatives, força, imaginació d'un cap a l'altre de l'illa"*. Finalment, s'assenyalava que la revista volia *"eliminar barreres, apropar els que se sentin lluny, comunicar energies"* i que amb la informació que oferia esperava *"produir un efecte multiplicador del benestar social a la nostra comunitat"*.

La revista *Alimara* és fruit, per tant, de l'entusiasme que encomanà en les persones i entitats lligades a l'acció social la implantació dels serveis socials als municipis de Mallorca, constitució que validava la dotació de drets inherents a l'estat del benestar que es pretenia consolidar. Arran d'això, és indicat recordar que el 1988 s'engega a nivell estatal el Pla Concertat de Prestacions Bàsiques, que l'any següent es començarà aplicar a Mallorca i que no s'implantarà definitivament fins a l'any 1991. Per això, en els inicis d'aquest gran repte social, l'*Alimara*, com indica en el primer número l'aleshores president del Consell de Mallorca Jeroni Albertí, volia fer llum i aportar idees. En aquest sentit, per al president Albertí, la revista pretenia seguir la dita oriental que diu que *"val més encendre un llum que maleir les tenebres"*.

Aquest entusiasme inicial i la voluntat d'aportar discurs tant a l'acció social com als serveis que se'n deriven, imprimeixen als primers números de la revista un marcat caràcter de calaix de sastre condensat en el qual hi cabia de tot. En poques pàgines hi trobam informació comunitària, notícies diverses, recursos, experiències i, en generosa profusió, referències formatives: cursos, jornades i bibliografia de l'àmbit. Aquesta tònica arriba fins al número 10, corresponent als mesos de novembre i desembre de 1988. A partir del número 11 es fixen les seccions. Tres d'elles són de divulgació: dels plans, programes i recursos propis del Consell; d'informació comunitària (en la qual es presentaren els serveis socials de cada municipi) i una experiència en qualsevol sector de l'àmbit social. També es publica una entrevista a cada número amb una persona lligada al treball social, es dóna espai a notícies breus i se segueix apostant per la formació a través de la secció "Eines per treballar millor". Finalment, també es dedica un espai, "Ens feim ressò", a reproduir textos d'altres publicacions que, pel seu contingut, poden interessar els lectors d'*Alimara*.

És a partir del número 23, corresponent als mesos de gener-febrer de 1991, que *Alimara* comença a incorporar textos teòrics i de reflexió. Si fins aleshores l'objectiu primer era la informació, a partir d'aquest número comencen a sovintejar els articles signats que obren les portes al debat. Així, la revista segueix sent el reflex del batec del treball social de Mallorca: mica en mica es va fent camí, es van assentant bastides i consolidant recursos, la qual cosa comporta l'obertura al diàleg. D'aquesta manera, es

debatrà sobre les figures dels treballadors socials i dels coneguts en aquells temps per "treballadors de carrer", per exemple; o sobre el Pla de Salut Mental; o sobre la prostitució a Mallorca.

L'adaptació d'*Alimara* a les demandes de formació i d'informació de tot l'àmbit de l'acció social, però, topa de ple amb la crisi econòmica dels primers anys de la dècada dels noranta passats. La retallada en els pressuposts del Consell de Mallorca d'aquest temps provoquen un canvi en la periodicitat de la revista: a partir de 1992, de la bimestralitat es passa a la bianualitat.

L'any 1994 es produeix un canvi substancial tant en la revista *Alimara* com en la línia editorial del Servei d'Acció Social i Sanitat del Consell de Mallorca. Atenent tant les demandes dels professionals com la línia programàtica de la institució, aquest any es decideix crear una nova publicació de caràcter mensual i estrictament informativa, el "Full Informatiu d'Acció Social", i reservar l'*Alimara* per als articles més tècnics i teòrics editant-ne dos números cada any. A més, també es canvia el format d'*Alimara*, que passa a ser llibre, deixant el foli per al full informatiu.

Amb aquest canvi val a dir que *Alimara* pren la volada que la portarà a ser l'única revista tècnica de l'àmbit del treball social editada a les Illes Balears, raó per la qual esdevindrà una eina preuada i reconeguda per aquest sector. En paral·lel, s'estableix el flux d'intercanvi amb altres revistes de la mateixa temàtica editades per universitats, col·legis professionals de treballadors socials d'arreu de l'estat i diferents administracions públiques. D'aquesta manera s'obrin noves vies de contacte, algunes de les quals es traduiran en la publicació de materials referits a realitats i iniciatives no il·lenques.

L'*Alimara* seguia sent el reflex del camí que s'anava fent en els serveis socials de Mallorca. Entrats en els anys noranta de l'anterior centúria, tots els serveis socials municipals pràcticament s'havien desplegat i aquesta constatació exigia una nova orientació de la revista. Així, a partir del número 47, del mes de juny del 2001, *Alimara* esdevé monogràfica.

Aquesta segona etapa es perllonga fins al juny de 2002, any en què s'edita el darrer número, el 49. Malauradament, arribats a la velocitat de creuer desitjada i en haver aconseguit la fidelitat i el reconeixement dels professionals de l'àmbit del treball social, es decideix posar fi a una activitat que havia donat un alt rendiment formatiu.

A banda del prestigi aconseguit entre els professionals i les entitats de Mallorca implicats en l'acció social, de la revista *Alimara* en cal destacar un altre valor que la distingeix particularment: l'ús exclusiu de la llengua catalana. És, aquest, un tret que convé remarcar perquè, a més de les rigoroses aportacions tècniques i teòriques al seu àmbit, en el seu favor hi hem d'imputar les conseqüències en positiu que es deriven d'aquesta aposta inequívoca i permanent per la llengua pròpia de Mallorca.